

Звернути увагу необхідно також і на проблему обґрунтування нових термінів, на запозичення термінів з інших наук без належного їх обґрунтування.

На завершення слід відмітити, що підвищення якості підготовки та захисту дипломних робіт, їх теоретичної і прикладної значимості в першу чергу залежить від самих студентів — магістрів, їх наукових керівників, членів державних екзаменаційних комісій.

*Е. В. Мірошниченко, канд. пед. наук, доц.,
кафедра української та іноземних мов ФЕУ
Криворізького економічного інституту КНЕУ*

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ-ЕКОНОМІСТІВ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТІСТНОГО ПІДХОДУ

На сучасному етапі розвитку України якість вищої освіти, в тому числі й іншомовної, визначається її соціально-економічною адекватністю і характеризується певними змінами: поетапним переходом від індустріальної фази у розвитку економіки до економіки знань і становлення інформаційної цивілізації; перетворенням вищої освіти із селективної освіти на масову; реалізацією нової парадигми стосунків основних суб'єктів навчального процесу — викладачів і студентів; глобалізацією, інтегральною складовою якою є інтернаціоналізація вищої освіти. Це зумовлює потребу у нових педагогічних технологіях, спрямованих на розвиток індивідуальних і професійно значущих якостей майбутнього фахівця-економіста.

Перехід вітчизняної освітянської системи на компетентністний підхід зумовлений, як відомо, загальноєвропейською і світовою тенденцією до інтеграції науки і економіки, попитом ринку праці на особливі результати системи вищої освіти не у вигляді знань випускників ВНЗ, а у формі їхньої практичної готовності/здібності до професійної діяльності в типових і нестандартних ситуаціях. Результатом системи професійної освіти, у межах якої знання є необхідною, але недостатньою умовою якісної освіти, стає, таким чином, професійна компетентність випуск-

ника у сукупності її складових — компетенцій. Оскільки формування і розвиток професійної компетентності відбувається одночасно із соціалізацією особистості науковці визначають її як *соціально-професійну компетентність*, яка є особистісною, інтегративною якістю, що формується і виявляється в адекватності вирішення задач у соціальних і професійних ситуаціях (І. О. Зимня).

Соціально-професійна компетентність має багатофасетний характер. Дискусія щодо визначення її складових — ключових і професійних компетенцій — триває і ускладнюється тим, що вони кожного разу конкретизуються на рівні галузей освіти і навчальних предметів для того чи іншого ступеня навчання. У багатьох європейських країнах відбір і впровадження ключових компетенцій стає пріоритетним методологічним і дидактичним завданням, вирішення якого суттєво впливає на конструювання державних освітніх стандартів, навчальних програм, методичного супроводу процесу навчання, систем оцінювання результатів освіти. Разом з тим, для всіх предметів і дисциплін однією із системоутворюючих і стрижневих компетенцій науковцями визнається іншомовна комунікативна компетенція, оскільки вона поєднує у власному розвитку формування інших компетенцій, і є не тільки метою, а і засобом ефективного розвитку особистості в процесі іншомовної професійної освіти.

Компаративний аналіз наукових досліджень, освітньо-кваліфікаційних характеристик фахівців економічного профілю і програм навчання іноземних мов у немовних вищих навчальних закладах свідчать про те, що рівень соціально-професійної компетентності фахівця-економіста значною мірою визначається рівнем сформованості міжкультурної іншомовної комунікативної компетенції в її професійному варіанті — іншомовної професійної комунікативної компетенції (ІПКК). Поняття ІПКК є більш широким, ніж поняття знань, навичок і вмінь, оскільки воно включає ці поняття і, разом з професійними мотивами, здібностями і установками особистості майбутнього фахівця, його соціальною поведінкою, надає йому можливість самореалізації в професійній діяльності.

ІПКК характеризується як цілісне інтегративне вміння здійснювати ефективну діяльність в іншомовній професійній інокультурі з урахуванням гнучких комунікативних стратегій і тактик, культурно-специфічних цінностей і норм поведінки. Особливо значущими серед складових є соціокультурний, комунікативний і професійно-етичний компоненти.